

❖ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ



«Τῷ ζωοδότῳ Σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι,
δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ Σου εὐσπλαγχνία,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω,
καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ
δωρῆσῃ τὴν Ἀνάστασιν ὡς φιλόνητος»
(Ἀναστάσιμα Ἑσπέρια α΄ ἤχου)



Ἱερὸν Προσκύνημα στους Ἁγίους Τόπους καὶ τὸ Θεοβάδιστον Ὅρος Σινᾶ (Ἀπρίλιος 2010)

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχή τοῦ ἀσθενοῦτος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε ἕνα ἀκόμη θαυμαστό Προσκύνημα στους Ἁγίους Τόπους καὶ τὸ Ὅρος Σινᾶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2010.

Με τὴν εὐθύνη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» καὶ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ταξιδίων «Κιτοᾶκης Τούρες», ὁμάδα 50 περίπου Προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου εἶχε τὴν εὐλογία νὰ διέλθῃ ἐπὶ δεκαήμερον ἀπὸ τὰ ἱερώτερα σεβάσματα τῆς ἁγίας Πίστεώς μας.

Τοῦ Προσκυνήματος ἠγεῖτο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἄναπληρωτὴς Πρόεδρος, συμμετεῖχαν δὲ ἐκτὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, τρεῖς Ἁγιοκυπριανῖται Πατέρες (ἕνας Ἱερομόναχος καὶ δύο Ἱεροδιάκονοι), δύο Ἱερεῖς μας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁ Αἰδεσιμ. π. Δημήτριος Παπαδημητρίου μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας Ἁγίας Ξένης Νέων Παλατίων Ὁρωποῦ Ἀττικῆς, ὡς καὶ Μοναχὲς ἀπὸ τρεῖς Ἱερὲς Γυναικεῖες Μονές μας τῆς Ἀττικῆς.

* * *

• **Τὸ πρωῒ** τῆς Τετάρτης, 8/21.4.2010, στὶς 10.30΄, ἀναχωρήσαμε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» μετὰ πῆσι τῶν ἰσραηλινῶν ἀερογραμμῶν καὶ φθάσαμε στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Τὲλ Ἀβὶβ στὸ Ἰσραήλ.

Ἀπὸ ἐκεῖ, μετὰ τὸν ξεναγὸ μας κ. Γεώργιο Κιτοᾶκη, κατευθυνθήκαμε ὀδικῶς στὴν Λύδδα, ὅπου προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ καὶ στὴν κρύπτη μετὰ τὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τοῦ Θαυματουργοῦ.



Ἐν συνεχείᾳ, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὴν Ἁγία Πόλι τῶν Ἱεροσολύμων, μὲ ψαλμωδίες ἀναστασίμων ὕμνων καὶ ἀναγνώσεις μὲ περιγραφὲς ἐπισκέψεως Ἁγίων στὰ Πανάγια Προσκυνήματα, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ κατάλληλο κλίμα κατανύξεως καὶ εὐλαβείας.

Στὴν παλαιὰ Πόλι τῶν Ἱεροσολύμων εἰσήλθαμε περὶ διὰ τῆς Πύλης τῆς Γιάφας καὶ κατευθυνθήκαμε στὸν Πανιέρο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως.



Προσπέσαμε στὸν εὐωδιάζοντα Λίθον τῆς Ἀποκαθλώσεως, προσκυνήσαμε τὰ Παρεκκλήσια τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου, τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ, τῶν Κλαπῶν, τοῦ Ἁγίου Λογγίνου κ.ἄ., εἰσήλθαμε στὸ Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου γιὰ νὰ ἐναποθέσουμε τὸν πόθο τῶν καρδιῶν μας καὶ ἀνήλθαμε στὸν Φρικτὸ Γολγοθᾶ, ὅπου ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου ἐκδηλώσαμε τὴν μετάνοιά μας, ἐκζητήσαμε τὰ ἐλέη τῆς Χάριτός Του καὶ ἀνανεώσαμε τὶς ἐγερτήριες ὑποσχέσεις μας πιστότητας καὶ ὑπακοῆς.



Κατόπιν, μεταβήκαμε γιὰ τακτοποίησι, δεῖπνο καὶ ἀνάπαυσι στὸ ξενοδοχεῖο «Σέβεν Ἄρτσες (Ἑπτὰ Ἀψίδες)» στὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου εἶχαμε μίαν πανοραμικὴ θέαν τῆς παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.



• **Τὴν** Πέμπτη, 9/22.4.2010, κατευθυνθήκαμε στὸν πλησίον τοῦ ξενοδοχείου μας ἀκριβῆ τόπο τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σὲ περίκεντρο κτίσμα τοῦ 12ου αἰ., τὸ ὁποῖο ἀνήκει στοὺς Μωαμεθανούς, ὑπάρχει ὁ Λίθος μὲ τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ἀριστεροῦ Πέλματος τοῦ Κυρίου μας, τὸ Ὅποιο προσκυνήσαμε μὲ ψαλμούς καὶ ὕμνους τῆς Ἀναλήψεως.

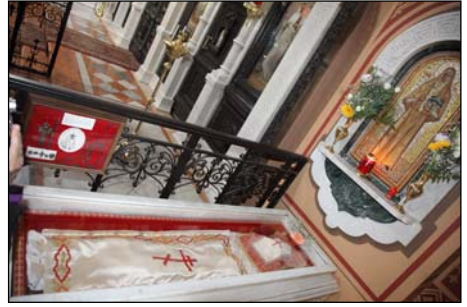


Ἐν συνεχείᾳ, πήγαμε στὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν Μονὴ τῆς Μικρᾶς Γαλιλαίας, ὅπου προσκυνήσαμε τὴν «Τράπεζα τοῦ Κυρίου», τὸν χῶρο δηλ. ὅπου ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως στοὺς Μαθητὰς Του καὶ γιὰ νὰ ἄρη τὴν «ἀπὸ τῆς χαρᾶς» ἀπιστία καὶ τὸν θαυμασμό τους ἔφαγε ἐνώπιόν

τους (βλ. Λουκ. κδ´ 36-49)· ἐπίσης, προσκυνήσαμε τὸν Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὁ τόπος μιᾶς ἀκόμη ἐκ τῶν ἐμφανίσεων τοῦ Κυρίου μας μετὰ τὴν Ἀνάστασι (βλ. Ματθ. κη´ 16-20), ὡς καὶ τὸ Ναῦδριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Παναγίας μας.

Μετὰ κατήλθαμε στὸν Κῆπο τῶν Ἐλαιῶν, ὀλίγο χαμηλότερα, στὸ Λατινικὸ προσκύνημα τοῦ Ναοῦ τῶν Ἐθνῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσεται βράχος, ὅπου κατὰ παράδοσιν ὁ Κύριός μας ἐτέλεσε τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴ πρὸς τῆς Παραδόσεώς Του στοὺς ἀνόμους.

Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀνῆλθαμε στὴν ρωσικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Μαρίας τῆς



Μαγδαληνῆς, ἡ ὁποία κεῖται ἐντὸς θαυμασίου φυσικοῦ περιβάλλοντος. Στὸν μεγαλοπρεπῆ Ναὸ τῆς Μονῆς προσκυνήσαμε τὴν Θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ὁδηγήτριας, τὰ ἄφθαρτα Ἱερὰ Λείψανα τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἐλισάβετ τῆς Μ. Δουκίσσης καὶ τῆς Ὑποτακτικῆς Αὐτῆς Μοναχῆς Βαρβάρas († 1918), τεμάχια

ἰ. Λειψάνων πολλῶν Ἁγίων καὶ ἰ. Εἰκόνες ἰδίως γνωστῶν ῥώσων Ἁγίων παλαιῶν καὶ συγχρόνων. Ἐψάλησαν ὕμνοι ἀναστάσιμοι καὶ τῆς Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς καὶ ἔγινε ἐπεξηγηματικὴ ἀναφορὰ στὶς Ἁγίες Νεομάρτυρες Ἐλισάβετ καὶ Βαρβάρas, ἄγνωστες ἐν πολλοῖς στοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσκυνηματικῆς μας ὁμάδος.



Κατόπιν, κατήλθαμε μετὰ μεγάλης κατανύξεως καὶ ἀγαλλιάσεως στὸ Θεομητορικὸ Μνῆμα τῆς Γεθσημανῆ, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Θεομητροπρεπῆ Τάφο τῆς Παναγίας Παρθένου, τὴν Θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἱεροσολυμιτίσσης καὶ τὰ Κενοτάφια τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ τοῦ Δικαίου Ἰωσήφ, Μνήστορος τῆς Ὑπερευλογημένης Ἀειπαρθένου. Ψάλαμε θεομητορικοὺς ὕμνους, προσευχηθήκαμε στεναγμοῖς ἀλαλήτοις καὶ αἰσθανθήκαμε νὰ μᾶς πλημμυρίζῃ ἡ γλυκύτητα καὶ ἡ χαρμονὴ τῆς Θεομητορικῆς Σκέπης καὶ Εὐλογίας.

Ἐν συνεχείᾳ, κατευθυνθήκαμε ὀδικῶς στήν Βηθανία, ὅπου εἰσήλθαμε καί προσκυνήσαμε στόν Τάφο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Τετραήμερου καί ἀπό ἐκεῖ σταθεμεύσαμε γιά προσκύνημα στήν Ἱερὰ Γυναικεία Μονή τῆς Προϊπαντήσεως ἢ τῶν Ἁγίων Μάρθας καί Μαρίας Ἀδελφῶν τοῦ Δικαίου



Λαζάρου. Στό Προσκυνητάριο, ἐντός τοῦ Καθολικοῦ, ἐπὶ τοῦ Λίθου ἐπὶ τοῦ Ὁποίου ἐκάθησε ὁ Κύριός μας κατὰ τὴν Συνάντησί Του μετὶ τῆς Ἀδελφῆς Μάρθα καί Μαρία, πρὸ τῆς Ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου, παρατηρεῖται τὸ σημεῖον τῆς κινήσεως τῆς Κανδήλας ἀφ' ἑαυτῆς ὅταν εἰσέρχονται Προσκυνηταὶ καί ψάλλουν ὕμνους προσευχῆς καί δεήσεως. Στὴν Μονὴ αὐτὴ εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε καί τεμάχιο ἐκ τοῦ ἱ. Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Τετραήμερου, τὸ ὁποῖο δωρήθηκε εἰς Αὐτὴν μόλις

πρόσφατα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Εὐπραξία καί ἡ φιλόξενη καί φιλόπονη Κοινοβιακὴ Ἀδελφότητα μᾶς ἐβεβαίωσαν, σὺν τοῖς ἄλλοις, καί γιά τὴν αἰσθητὴ πνευματικὴ παρουσία στήν Μονὴ τοῦ Ἀνακαινιστοῦ Αὐτῆς ἁγίου Γέροντος Θεοδοσίου († 1991), ὁ Τάφος τοῦ Ὁποίου κεῖται νοτίως τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Καθολικοῦ.

Κατόπιν, κατήλθαμε στήν Ἱεριχά, ὅπου προσκυνήσαμε στήν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου. Ἐντός Αὐτῆς ὑπάρχει Προσκυνητάριο μετὶ τὴν Συκομορέα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνήλθε ὁ Ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος νὰ ἴδῃ τὸν διερχόμενον Ἰησοῦν καί ἔτυχε θείας Προσκλήσεως Μετανοίας καί Ἀγιασμοῦ.



Ἀπὸ ἐκεῖ, μετ' εἰδικὰ ταξί-μικρὰ λεωφορεῖα, κατευθυνθήκαμε στήν πανοραμικὴ Μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ, τὴν ὁποίαν



προσεγγίσαμε διὰ σχετικῆς πεζοπορίας. Προσκυνήσαμε στὸ Καθολικὸ τὰ ἱερὰ Λείψανα τῶν Ὁσίων Κτητόρων Ἰωάννου καί Γεωργίου καί σὲ παρακείμενο Παρεκκλήσιο τὸ ἄφθαρτο Σκίηνωμα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ ἐκ Ρουμανίας († 1960), τοῦ Ζηλωτοῦ τῶν Πατρῶν Παραδόσεων. Ἡ πρόσβασις στὸ Σπήλαιο τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ δὲν

ἦταν δυνατὴ, λόγῳ προβλημάτων ἀπὸ πτώσι ὀγκόλιθων πρὸ καιροῦ.

Ἐπόμενος σταθμὸς μας ἦταν ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ

Ίορδανίτου. Προσκυνήσαμε καὶ πάλι στὴν θαυμάσια αὐτὴ Ὑοασι στὴν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου τόσο στὸ κατανυκτικὸ Καθολικὸ τοῦ θαυματουργοῦ Ὑοσίου, ὅσο καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Γαλακτοτροφούσης. Μᾶς προσεφέρθη στὴν Τράπεζα τὸ καθιερωμένο λιτὸ καλογερικὸ γεῦμα. Δὲν εἶχαμε ὅμως τὴν εὐλογία νὰ συναντήσουμε τὸν ἅγιο Καθηγούμενο π. Χρυσόστομο, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ Σεβασμ. Γέροντάς μας καὶ ἡ Ἀδελφότητά μας διατηροῦσε ἀνέκαθεν ἀδελφικούς δεσμούς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως.

Ἡ πλούσια αὐτὴ ἡμέρα ἔκλεισε μὲ ἐπιστροφή στὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ Ὑορος τῶν Ἐλαιῶν.

• **Τὴν** Παρασκευή, 10/23.4.2010, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ ὀδικὸ ταξίδι πρὸς τὸ Θεοβάδιον Ὑορος Σινᾶ. Καθ' ὁδόν, εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐμβαθύνουμε στὰ θεῖα γεγονότα, πού ἔλαβαν χῶρα στὸ Σινᾶ, καὶ ἐπίσης νὰ ἀναγνώσουμε ὠραῖα περιγραφικά, ἱστορικά καὶ πνευματικά κείμενα γιὰ τὸ Ὑορος Σινᾶ καὶ τὴν Ἱερά Μονὴ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, σὰν κατάλληλη προετοιμασία τῆς ἐπικειμένης ἀφίξεώς μας.

Φθάσαμε τὸ ἀπόγευμα στὴν θρυλικὴ Ἱερά Μονὴ στὸ Σινᾶ καὶ τακτοποιηθήκαμε στὰ δωμάτια τοῦ Ξενῶνος πρὸ τῶν τειχῶν Αὐτῆς. Προλάβουμε, πρὸ τοῦ δείπνου, νὰ εἰσέλθουμε στὸν αὐλειο χῶρο τῆς καὶ νὰ προσκυνήσουμε ἐξωτερικὰ τὴν Ἀγία Βάτο, ὅπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ περιφήμου Καθολικοῦ τοῦ ΣΤ' αἰ.



• **Στίς** 2 τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου, 11/24.4.2010, οἱ περισσότεροι ἐκ τῆς Προσκυνηματικῆς μας ὀμάδος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεοφιλ. Ὑορεῶν κ. Κυπριανό, ἄρχισαν τὴν ἀνάβασι περιφερειακῶς γιὰ τὴν Ἀγία Κορυφή, ὅπου καὶ ἀνῆλθαν μετὰ τρίωρον κοπιώδη πορεία. Ἐκεῖ προσευχήθηκαν, κοινώνησαν μὲ Ὑογιο Ὑορτο πού εἶχαν μεταφέρει καὶ ἀφοῦ ἀτένισαν τὴν αὐγὴ καὶ τὴν μοναδικὴ φύσι πού τοὺς περιέβαλε, ἄρχισαν τὴν κατάβασι.



Στὴν Ἱερὰ Μονὴ ἔγινε σύντομη ξενάγησις στὸ λαμπρὸ Καθολικὸ ἀπὸ τὸν πάντοτε προσηγῆ π. Παῦλο καὶ προσκύνησις τῆς εὐωδιάζουσας Τιμίας Κάρας καὶ τῆς ἀφθάρτου Χειρὸς τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης τῆς Θαυματουργοῦ. Ἐπίσης, σύντομη περιήγησις στὸ Μουσεῖο Ἐκθεμάτων τῆς Μονῆς, ὅπου παρατίθενται τὰ πιὸ ἔξοχα καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ δείγματα (Ἱερὲς Εἰκόνες, Βιβλία, Ἄμφια, Κειμήλια) ἐκ τῶν μοναδικῶν παγκοσμίως πνευματικῶν θησαυρῶν τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς Μονῆς.



Ἄργα τὸ μεσημέρι ξεκινήσαμε γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ φθάσαμε τὸ βράδυ στὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν στὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐνῶ καὶ πάλι καθ' ὁδὸν ἀναγνώσθησαν πνευματικὰ κείμενα σχετικὰ μὲ τὸ Σινᾶ, τοὺς Ἁγίους καὶ τὴν Παράδοσί του.

• **Τὴν** Κυριακὴ, 12/25.4.2010, ταξιδεύσαμε γιὰ τὴν Χεβρώνα, μὲ προσευχὴ καθ' ὁδόν, ἀνάγνωσι καὶ ἀνάλυσι τῶν Ἀγιογραφικῶν κειμένων τῆς ἡμέρας (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου). Ὅταν φθάσαμε, προσκυνήσαμε στὴν Δρῦ τοῦ Μαμβρῆ, στὴν ρωσικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅπου καὶ ἔγινε ἐρμηνευτικὴ προσέγγισι τῆς Ἀγιοτριαδικῆς Θεοφάνειας στὸν Πατριάρχη Ἀβραάμ, ἡ ὁποία συνέδῃ στὸν ἅγιο ἐκεῖνο τόπο.



Ἐν συνεχείᾳ, πήγαμε στὸ Τέμενος γιὰ νὰ προσκυνήσουμε τοὺς Τάφους τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ τῶν Συζύγων Αὐτῶν Σάρρας καὶ Ρεβδέκας, ἐνῶ στὴν παρακείμενη Συναγωγὴ ὅπου καὶ οἱ Τάφοι τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ καὶ τῆς Συζύγου Αὐτοῦ Λείας δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πρόσβασις.

Ἀπὸ ἐκεῖ, μέσῳ τοῦ ἀραβικοῦ χωρίου Μπετζαλαῖ, κατευθυνθήκαμε στὴν Βηθλεέμ καὶ προσκυνήσαμε στὴν περίφημη Βασιλικὴ τὸ Σπήλαιο τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ κάποια σχετικὴ σπουδὴ, λόγῳ πολλῶν προσκυνητῶν ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἐνάρξεως τελετουργίας τῶν ἑτεροδόξων Ἀρμενίων.



Στὸ χωρίο τῶν Ποιμένων (Μπετζαχούρ), λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ποιμένων, ὁ φιλόξενος καὶ φιλόφρων π. Ἰγνάτιος μᾶς προσέφερε τὶς ὥραϊες διηγήσεις του περὶ τῆς ἱστορικότητος καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου χώρου, τὸν ὁποῖον ἀνεκαίνισε καὶ ἀξιοποίησε θαυμαστάς. Προσκυνήσαμε στὸν παλαιὸ σπηλαιώδη Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μὲ τὸν Τάφο τῶν Ποιμένων, καὶ στὸν νέο περίλαμπρο Ναὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.



Στὴν ἱστορικὴ καὶ γεραρὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου, στὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας, στὸ θρυλικὸ αὐτὸ Κάστρο τῆς Ἑλληνορθοδοξίας, προσκυνήσαμε τὸ Κουβούκλιο μὲ τὸν ἀρχικὸ Τάφο τοῦ Ἁγίου, τὸ ἄφθαρτο Σκῆνωμα τοῦ Ὁσίου στὸ θαυμαστὸ Καθολικὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στὸν Θεόκτιστο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κ.ά. Ὁ Πνευματικὸς π. Εὐδόκιμος καὶ οἱ Ἀσκητικοὶ Πατέρες τῆς Μονῆς μᾶς ἐπέδειξαν ἀγαπητικὴ φιλαδελφία καὶ μᾶς ἐπιδαψίλευσαν πλούσιες εὐλογίες.



Στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου προσκυνήσαμε στὸ Καθολικὸ καὶ στὸ Σπήλαιο τῶν Τριῶν Μάγων μὲ τοὺς Τάφους πολλῶν Ἁγίων. Ὁ ἡρωϊκὸς Γέρον π. Ἱερόθεος παραμένει ἐδραϊὸς ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων!...

Τέλος, ἐπιστρέψαμε στὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν γεμάτοι ἀπὸ ἅγιες ἐντυπώσεις καὶ χάριτες...

• **Τὴν** Δευτέρα, 13/26.4.2010, ἀναχωρήσαμε πρὸς βορρᾶν γιὰ τὴν Γαλιλαία.



Στὸ καθωρισμένο σημεῖο, πρὸ τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος, τελέσαμε στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ σὲ συντεταγμένη μορφή καὶ εὐλογηθήκαμε ἀπὸ τὰ ἰορδάνεια νάματα. Κάποιοι ἐκ τῶν προσκυνητῶν μας «βούτηξαν» στὰ βαθειά...

Στὴν πόλι τῆς Τιβεριάδος προσκυνήσαμε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ψάλαμε τὸ Ἰ΄ Ἑωθινὸ Δοξαστικόν. Ἡ Μονὴ ἔχει ἀνεγερθῆ στὸν τόπο ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου μας μετὰ τὴν Ἀνάστασιν (βλ. Ἰωάν. κα΄ 1-14).

Ἐν συνεχείᾳ, διήλθαμε διὰ τοῦ λατινικοῦ ἀνακαινισμένου προσκυνήματος τοῦ Ἑπταπύγου (Χορτασμός τῶν Πεντακισχιλίων), ἐπίσης τῆς ἀρχαίας Καπερναοῦμ, ὅπου ὑπάρχουν τὰ ἐρεῖπια τῆς Συναγωγῆς στὴν ὁποίαν ἐδίδασκε ὁ Κύριός μας καὶ τῆς Οἰκίας τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. Κατόπιν, περάσαμε στὴν ἐγγὺς εὐρισκομένη ἑλληνικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, παρὰ τὴν λίμνην τῆς Τιβεριάδος, ὁ Ναὸς τῆς ὁποίας ἐκτίσθη στὸν τόπο ὅπου ὁ Κύριός μας ἐθεράπευσε τὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων (βλ. Ματθ. θ΄ 1-8, Μάρκ. β΄ 1-12).



Ἀκολουθῶς, ἀνήλθαμε στὸ Ὄρος Θαβῶρ γιὰ προσκύνῃσι τῆς ἑλληνικῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Μᾶς ξενάγησε ἐν συντομίᾳ ὁ πάντοτε εὐπροσήγορος π. Ἰλαρίων, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπέδειξε καὶ τὸ ὠραῖο νεόδμητο Παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Στὴν Ναζαρέτ, ὅπου ἐν συνεχείᾳ πήγαμε, προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἶχαμε δὲ τὴν χαρὰ νὰ συναντηθοῦμε ἐκεῖ μὲ τὸν ναζαρηνὸ ἀγαπητὸ μας ἐν Χριστῶ ἀδελφὸ κ. Ἐρνέστο Φαράχ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπηύθυνε συγκινητικὸ χαιρετισμὸ ἀγάπης, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ἑλληνομαθοῦς Πρωτοσυγγέλλου π. Ἀνδρέου, καὶ ἀνέπεμψε ἐγκάρδια προσευχὴ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ. Λόγω ἐλλείψεως χρόνου δὲν εἶχαμε τὴν δυνατότητα νὰ ἀποδεχθοῦμε τὴν πρόσκλησι ἐπισκέψεως στὸ Ἐπισκοπεῖο ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ μητροπολίτου κ. Κυριακοῦ.

Κατευθυνθήκαμε μετὰ σπουδῆς στὸν ἐπόμενο σταθμὸ μας, στὴν Κανᾶ, ὅπου στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου φυλάσσονται δύο ἀπὸ τὶς Ὑδρίες τοῦ πρώτου Θαύματος τοῦ Κυρίου μας τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕδατος σὲ οἶνο (βλ. Ἰωάν. 6' 1-11). Μετὰ τοῦ δραστηρίου π. Δοσιθέου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνακαινίσει τὸ Προσκύνημα, ἀντηλλάγησαν φιλοφρονήσεις καὶ εὐλογίες.

Πήραμε τὴν ὁδὸ τῆς ἐπιστροφῆς γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἐνῶ εἶχαμε τὴν εὐκαιρία καθ' ὁδὸν νὰ ἐμβαθύνουμε σὲ ἐνδιαφέροντα πνευματικὰ θέματα, μὲ ιδιαίτερη ἀναφορὰ στὸ Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Φωτὸς τοῦ Παναγίου Τάφου.

• **Τὴν** Τρίτη, 14/27.4.2010, πήγαμε ἀρχικὰ στὸν Λόφο τῆς Σιών καὶ προσκυνήσαμε στὸν χῶρο τοῦ Ὑπερώου (Μυστικὸς Δεῖπνος, Ψηλάφισις Θωμᾶ, Ἔλευσις Ἁγίου Πνεύματος), στὸν Τάφο τοῦ Προφήτου Δαυῖδ τοῦ Βασιλέως καὶ στὸν Οἶκο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅπου καὶ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου (λατινικὸ/γερμανικὸ προσκύνημα).

Στὴν συνέχεια, προσκυνήσαμε στὴν ἀνακαινισμένη ἑλληνικὴ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου, στὸν Ἄγρο τοῦ Κεραμέως, ὅπου ἐγκαταβιώνει μικρὴ Γυναικεία Ἀδελφότητα.

Διήλθαμε ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ, ὅπου ὅμως δὲν ἦταν δυνατὴ ἡ πρόσβασις λόγω ἔργων, καὶ κατήλθαμε καὶ πάλι στὴν Ἱερῶν, ἀπὸ ὅπου ἀνήλθαμε οἱ περισσότεροὶ πεζῇ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ «Πειρασμοῦ» ἢ τοῦ Σαρανταρίου, ὅπου ὁ Κύριός μας ἐνήστευσε μετὰ τὴν Βάπτισί Του στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια καὶ ἐνίκησε τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου (βλ. Ματθ. 4' 1-11, Μάρκ. 1' 12-13, Λουκ. 4' 1-13). Ἐκεῖ, προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ στὸ Παρεκκλήσιο, ὅπου σώζεται ὁ Λίθος τῆς Προσευχῆς τοῦ Κυρίου μας. Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Προσκυνηματος γηραιὸς π. Γεράσιμος προέδῃ σὲ θλιβερὲς ἐπισημάνσεις γιὰ τὴν κατάστασι στὴν





πατρίδα μας Ἑλλάδα πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς. Στὸν ἅγιο ἐκεῖνο χῶρο εἶχαμε τὴν δυνατότητα νὰ ἐμβαθύνουμε πνευματικῶς στὸ νόημα τῶν πειρασμῶν τοῦ Κυρίου μας καὶ στὴν σημασία τους γιὰ μᾶς.

Μετὰ τὴν κάθοδό μας στὴν Ἱερικῶ, τινὲς ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς μας ὁμάδος, ὑπὸ τὸν Θεοφιλ. κ. Κυπριανό, μετέβησαν στὶς Πηγὲς τῆς Πόλεως, τὰ ὕδατα τῶν ὁποίων ἐθεράπευσε ὁ Προφήτης Ἐλισαῖος δι' ἅλατος.



Κατόπιν, μεταβήκαμε στὴν Νεάπολι (Ναμπλούς) στὴν Σαμάρεια, ὅπου τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καὶ ὁ περίλαμπρος νεόδμητος Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Ἰσαποστόλου, ὁ μεγαλύτερος τῆς Ἁγίας Γῆς! Ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀνέγνωσε τὴν σχετικὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Συναντήσεως τοῦ Κυρίου μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος στὸν χῶρο ἐκεῖνο (Ἰωάν. δ' 5-42) καὶ ἔκανε Δέησι. Ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις μετὰ τοῦ ἀκαταβλήτου καὶ ἀκαταπονήτου Γέροντος π. Ἰουστίνου, ὁ ὁποῖος μᾶς ξενάγησε καὶ μᾶς ἐξέφρασε τὸν πόθο του νὰ ἀνεγείρη Ναὸ τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Τ. Προδρόμου στὴν κοντινὴ Σεβάστεια, ὅπου καὶ ὁ πρῶτος Τάφος του, γιὰ τὸν ὁποῖον ἔχει ἦδη λάβει ἄδεια καὶ προετοιμάζεται σχετικῶς. Προσκυνήσαμε στὸν χῶρο τοῦ Παρακκλησίου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ καὶ ἤπιαμε ἀπὸ τὸ ἁγιασμένο ὕδωρ του. Ἐπίσης, προσκυνήσαμε τὸ ἱ. Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλομένου τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἔτυχε μαρτυρικοῦ τέλους στὸ Φρέαρ τὸ ἔτος 1979. Στὸν νεόδμητο Ναὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ἐπὶ ὑψηλοῦ κίονος, φυλάσσεται πλέον καὶ ἡ Ὑδρία τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ ὁποία ἦλθε πρόσφατα ἀπὸ τὸ Βατικανό, ὅπου εἶχε καταλήξει μετὰ τὴν ἀπὸ αἰῶνων ἀρπαγὴ τῆς ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦτο.



Ἐπιστρέψαμε καὶ πάλι στὴν βάσι μας, στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, «ὄτι πρὸς ἐσπέραν ἦν καὶ κέκλεικεν ἡ ἡμέρα».

• **Τὴν** Τετάρτη, 15/28.4.2010, μεταβήκαμε στὴν Ὁρεινὴ (Ἄϊν Κάρεμ), γενέτειρα τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ὅμως, βρήκαμε τὸν ἑλληνικὸ Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τ. Προδρόμου κλειστό, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπεύθυνος Μοναχὸς ἔλειπε. Ἀρκεσθήκαμε νὰ ἀναγνώσουμε ἐξωτερικὰ σχετικὸ ἀγιογραφικὸ ἀνάγνωσμα καὶ νὰ ψάλουμε, χωρὶς νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ λατινικὸ προσκύνημα τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ὅπου ὑποστηρίζεται ὅτι ἦταν ἡ θέσις τοῦ Οἴκου τῶν Ἁγίων Γονέων τοῦ Τ. Προδρόμου Ζαχαρίου καὶ Ἐλισάβετ.

Στὴν περιφέρημη Μονὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, στὴν περιοχὴ τῆς νέας πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, ὑπὸ τὴν Βουλὴν τοῦ Ἰσραήλ, προσκυνήσαμε τὸν τόπο ὅπου ἐφντεύθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Λῶτ τὸ Τρισύνθετον Ξύλον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Περιηγηθήκαμε στὶς ἐγκαταλελειμμένες ἐγκαταστάσεις τῆς τεραστίας αὐτῆς Μονῆς, ἡ ὁποία κάποτε ἤκμαζε καὶ εἰς Αὐτὴν ἐλειτούργησε ἡ ὁμώνυμη Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Τώρα ὑπάρχει Μουσεῖο καὶ Ἐκθεσις, ἐνῶ ὁ ἐντυπωσιακὸς Ναὸς διατηρεῖ δειγμάτων θαυμασιῶν βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν.

Στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου (Κατὰ Μόνας), σὲ μίᾳ ὠραία περιοχῇ μέσα στὸ πράσινο, προσκυνήσαμε στὸν Ναό, ὅπου καὶ ὁ Τάφος τοῦ μεγάλου Ἁγίου, καὶ ψάλαμε ὕμνους τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Στὴν Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ δὲν βρήκαμε τὸν Ὑπεύθυνο Κληρικὸ καὶ ἔτσι δὲν εἶχαμε τὴν δυνατότητα νὰ εἰσέλθουμε καὶ νὰ προσκυνήσουμε ἐντὸς Αὐτῆς.

Κατόπιν, διὰ τῆς Πύλης τῆς Γιάφας, εἰσήλθαμε στὴν παλαιὰ Πόλι τῶν Ἱεροσολύμων γιὰ νὰ προσκυνήσουμε σὲ Μονὲς ἐντὸς Αὐτῆς.

Στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Μεγάλης Παναγίας προσκυνήσαμε τὴν Θαυματουργὴν Εἰκόνα τῆς Ὁδηγητρίας καὶ τὰ ἰ. Λείψανα πολλῶν Ἁγίων, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης καὶ τοῦ Ἐμίρη Τοῦνομ τοῦ Μάρτυρος τοῦ Ἁγίου Φωτὸς τοῦ ἔτους 1579.

Ἐπίσης, τὸ χειρόγραφο Εὐαγγέλιο τῆς Ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας, τῆς ὁποίας σώζεται σὲ Παρεκκλήσιο τῆς Μονῆς ὁ Τάφος της καὶ τὸ Ἀσκητήριο μὲ τὴν Ἀλυσίδες της.

Στὴν Μονὴ τῆς Σεϊδανάγιας, προσκυνήσαμε τὴν ἐκ Συρίας Θαυματουργὸ Θεομητορικὴ Εἰκόνα καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοπρομήτορος Μαρίας, Μάμμης τῆς Παναγίας μας. Ἡ Μοναχὴ Σεραφεῖμα, Ὑπεύθυνη τῆς Μονῆς, μᾶς δέχθηκε πολὺ φιλόξενα.



Προσκυνήσαμε ἀκόμη τὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὅπου κατὰ παράδοσιν ὁ



Κύριός μας ὠμίλησε κατὰ τὴν Ὁδὸ τοῦ Μαρτυρίου Του στὶς θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ὁποῖες θρηνοῦσαν καὶ ἐκόπτοντο γι' Αὐτὸν (βλ. Λουκ. κγ' 27-31). Στὸ ὠραῖο καὶ εὐρύχωρο Καθολικὸ τῆς Μονῆς αὐτῆς ὑπάρχει Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους μὲ τεμάχιο ἰ. Λειψάνου του.

Στὴν Μονὴ τοῦ Τ. Προδρόμου δὲν βρήκαμε κάποιον ὑπεύθυνο καὶ ἔτσι δὲν εἶχαμε τὴν δυνατότητα νὰ εἰσέλθουμε στὸν Ναὸ καὶ νὰ προσκυνήσουμε.

Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ σύντομη ἀνάπαυλα, κατευθυνθήκαμε ἀντιστρόφως στὴν Ὁδὸ τοῦ Μαρτυρίου (Ἁγία Βερονίκη, Ἀποτύπωμα Παλάμης Κυρίου, Μονὴ Πραιτωρίου, λατινικὸ προσκύνημα Ἁγίας Ἄννης, ὅπου τὰ ἐρείπια τῆς Κολυμβήθρας τῆς Βηθεσδᾶ).

Ἐξήλθαμε ἀπὸ τὴν Πύλη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἢ τῶν Λεόντων καὶ κατήλθαμε καὶ πάλι στὸ Θεομητορικὸ Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆ, ὅπου δὲν ὑπῆρχαν ἄλλοι προσκυνηταὶ καὶ ἔτσι εἶχαμε τὴν εὐχέρεια νὰ προσευχηθοῦμε ἀπερίσπαστα στὸν Θεομητορικὸ Τάφο καὶ στὴν Παναγία Ἱεροσολυμίτισσα, πρὶν νὰ καταλήξουμε στὸ ξενοδοχεῖο μας λίγο πιὸ ψηλὰ στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν.

• **Τὴν** τελευταία ἡμέρα τοῦ Προσκυνηματός μας, Πέμπτη, 16/29.4.2010, μποροῦσαμε νὰ κινήσομε κατὰ ὁμάδες, σύμφωνα μὲ τὶς προτιμήσεις καὶ δυνατότητες ἐκάστου.

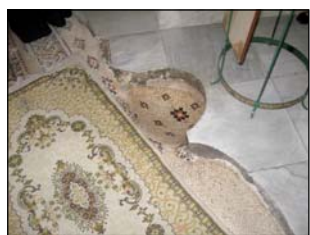
Οἱ ὑπὸ τοὺς Ἐπισκόπους Κληρικοὶ καὶ Μοναχὲς καὶ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν λαϊκῶν συνεχίσαμε τὴν προσκυνηματικὴ περιήγησί μας, μὲ κάποια μεγαλύτερη σχετικὰ ἄνεσι χρόνου.

Ἀρχικά, μεταβήκαμε πεζῇ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ πλησίον εὐρισκόμενο λατινικὸ προσκύνημα «Πάτερ ἡμῶν...», ὅπου κατὰ παράδοσιν

ὁ Κύριός μας παρέδωσε στους Μαθητάς Του τὴν Κυριακὴ Προσευχή. Ἐκεῖ ὑπάρχουν ἀρχαιολογικὰ ἴχνη ἀπὸ τὴν παλαιὰ μεγάλη Βασιλικὴ τοῦ Ἐλαιῶνος καὶ ἀπὸ τὸ Σπήλαιο, τὸ ὁποῖο ἐπίσης εἶχε μετατραπῆ σὲ Ναό, ὅπου ὁ Κύριός μας, ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους Του, ἀπηύθυνε στους ἐρωτήσαντας σχετικῶς Μαθητάς Του τὴν διδασκαλία καὶ προφητεία Του περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν σημείων τῶν ἐσχάτων καὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του τῆς Κρίσεως τοῦ κόσμου (ὄλ. Ματθ. κδ' -κε').



Στὴν συνέχεια, πήγαμε στὴν μεγάλη ρωσικὴ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Προσκυνήσαμε στὸ Καθολικὸ καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Τ. Προδρομοῦ, ὅπου καὶ ὁ τόπος τῆς Α΄ καὶ Β΄ εὐρέσεως τῆς Τ. Κεφαλῆς τοῦ ἐνδόξου Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας.



Ἀπὸ ἐκεῖ, μεταβήκαμε στὴν ἑλληνικὴ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως, κάτωθεν ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου ὁ Σωτῆρας μας ἀνελήφθη. Τὸ ἀρχικὸ προπολεμικὸ κτήριο τοῦ π. Μάρκου συνέχισε καὶ ἐπεξέτεινε ὁ ἐκ Χίου ἀρχιμ. π. Ἰωακείμ Στρογγυλός, ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε αἰφνιδίως πέρσι, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἑορτίου Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως! Τὸν Ναὸ πού εἶχε ἀνεγείρει ἄνευ ἀδείας, κατὰ τὶς Ἀρχές, κατεδάφισαν πρὸ ἐτῶν οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλὰ ὅταν ὁ ἐκσκαφέας προσεπάθησε νὰ προχωρήσῃ στὴν κατεδάφιαι καὶ



τοῦ ἰσογείου Ναοῦ ἔσπασε ἡ κεφαλὴ κρούσεως του, τὴν στιγμὴ πού ἐπρόκειτο νὰ θραύσῃ τὴν ἀποκολληθεῖσα ἀπὸ τὸν τροῦλλο τοῦ κατεδαφισθέντος ναοῦ κυκλικὴ εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ εἰκόνα καὶ μία τρύπα στὸν ἰσόγειο Ναὸ παραμένουν ἐκεῖ μέχρι σήμερα ὡς τεκμήρια τοῦ Θαύματος ἐκδιώξεως τῶν ἀσεβῶν καταστροφέων. Ἐπίσης, πρὸ ἐτῶν ἐφονεύθη στὸν ἴδιο χῶρο ἢ κατὰ σάρκα μητέρα τοῦ π. Ἰωακείμ ἀπὸ ἀγνώστους ἐπιδρομεῖς, ἐνῶ ὁ ἴδιος γλύτωσε τότε διὰ θαύματος. Ἡ σωρὸς τῆς μητέρας του βρέθηκε ἀφθαρτὴ καὶ τώρα, μαζί μὲ τὴν σορὸ τοῦ υἱοῦ τῆς π. Ἰωακείμ ἐντοιχίσθηκαν σὲ κοινὸ Τάφο σὲ

Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου παραπλεύρως τοῦ ἰσογείου Ναοῦ. Ὁ ἐκεῖ διακονῶν πλέον Ἁγιοσαββαΐτης Μοναχὸς π. Ἀχιλλεῖος μᾶς ὠμίλησε θεολογικὰ καὶ πνευματικὰ.

Κατόπιν, μεταβήκαμε στὸ πλησίον εὐρισκόμενο Ἀσκητήριο τῆς Ὁσίας



Πελαγίας ἀπὸ ἐταιριδῶν τῆς ἐξ Ἀντιοχείας. Ἐνῶ διηγοῦμεθα τὰ τοῦ θαυμαστοῦ Βίου της καὶ ψάλαμε ὑμνογραφικὰ της ἄνευ ἐλπίδος εἰσόδου τὴν ὥρα ἐκείνη, διότι ἔλειπε ὁ ὑπεύθυνος τοῦ χώρου (τὸ Ἀσκητήριο ἀνήκει σὲ Μωαμεθανούς), ἐνεφανίσθη ἐντελῶς ἀπρόσμενα ἕνας συγγενῆς τοῦ φύλακα ποὺ εἶχε κλειδιά, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀνοιξε καὶ

προσκυνήσαμε ἐντὸς τοῦ Ἀσκητηρίου τὸν εὐωδιάζοντα πέτρινο Τάφο τῆς Ὁσίας Πελαγίας!

Στὴν συνέχεια, κατήλθαμε γιὰ ἄλλη μία φορὰ στὸ Θεομητορικὸ Μνήμα στὴν Γεθσημανῆ καὶ ψάλαμε τὸν Μικρὸ Παρακλητικὸ Κανόνα τῆς Παναγίας μας.

Ἀπὸ ἐκεῖ, περάσαμε ἀπέναντι στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, ὅπου προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ καὶ στὸν κατὰ παράδοσιν τόπον τοῦ Λιθοβολισμοῦ του.

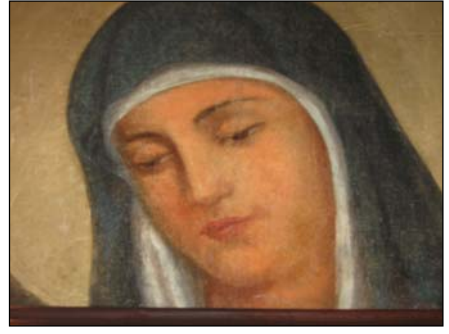
Στὴν συνέχεια, μέσω τῆς Πύλης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, εἰσήλθαμε στὴν Ἁγία Πόλι τῆς Ἱερουσαλήμ. Πρῶτος μας σταθμὸς ἦταν ἡ Μονὴ τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. Προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου καὶ κατήλθαμε στὸν χώρο τῆς Γεννήσεώς Της. Ἀκόμη χαμηλότερα εἰσήλθαμε στὸν ἀρχικὸν χώρο τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Κατόπιν, προσκυνήσαμε καὶ πάλι στὴν ἐλληνικὴ Μονὴ τοῦ Πραιτωρίου τὴν Φυλακὴν τοῦ Κυρίου μας ἐν περισυλογῇ καὶ κατανύξει.

Προχωρήσαμε στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, νυκτερινοῦ Μαθητοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὅπου καὶ ἡ Φυλακὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου μετ' ὠραῖο Παρεκκλήσιο.



Διήλθαμε τὴν Ὀδὸν τοῦ Μαρτυρίου καὶ καταλήξαμε καὶ πάλι στὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐφ' ὅσον, κατὰ θεῖαν Πρόνοιαν, ἦταν ἀνοιχτὸ τὸ ἰ. Σκευοφυλάκιον κάτωθεν τοῦ Γολγοθᾶ, εἰσήλθαμε πρῶτα ἐντὸς αὐτοῦ. Προσκυνήσαμε εἰκόνα τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μετ' ἐμάχιον γνησίον Τιμίον Εὐλόιον ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἐπίσης πολλὰ τεμάχια ἰ. Λειψάνων Ἁγίων τῆς Πίστεώς μας, τὰ ὁποῖα ἀποθησαυρίζονται στὸν ἅγιον



ἐκεῖνο χῶρο. Εἶδαμε καὶ θαυμάσαμε καὶ περίφημο Θεομητορικὸ Εἰκόνισμα, τὸ Ὅποιο φυλάσσεται προσωρινῶς ἐκεῖ καὶ παρουσιάζει σὲ πολλοὺς τὸ θαυμαστὸ φαινόμενο τοῦ νὰ ἀνοιγοκλεινῆ ἀργὰ τοὺς Ὀφθαλμοὺς Τῆς ἡ εἰκονιζομένη εἰς Αὐτὸ Παναγία μας!

Προσκυνήσαμε καὶ πάλι μετὰ πόθου τὴν Ἁγία Ἀποκαθήλωσι, τὸν Πανάγιο καὶ Ζωοδόχο Τάφο, τὸ Καθολικὸ τῆς Ἀναστάσεως, τὸν Φρικτὸ Γολγοθᾶ, ὡς καὶ ἕτερα ἐκ τῶν γύρωθεν Παρεκκλησιῶν. Ψάλαμε ὕμνους, ἐκχύσαμε τοὺς στεναγμοὺς τῶν καρδιῶν μας, ζητήσαμε ἴασι τῶν ψυχικῶν μας τραυμάτων, ὡς ἐπίσης μετάνοια, ἔλεος καὶ ἄφεσι γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὸν κόσμον ὅλον!...



Οἱ ὥρες κύλισαν γοργά, ἐντὸς δὲ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ ἐπικρατοῦσε μεγάλη κίνησις καὶ μέγας συνωστισμὸς ἀπὸ τὰ ἄπειρα πλήθη τῶν προσερχομένων ἐξ ὅλων τῶν λαῶν, φυλῶν καὶ γλωσσῶν τῆς γῆς: «Κυκλώσατε, λαοί, Σιών καὶ περιβάλετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ Ἀναστάντι ἐν νεκρῶν ὅτι Αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν»!...

Ἐπιστρέψαμε ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα στὸ ξενοδοχεῖο μας στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν γιὰ τὴν ἐτοιμασία τῆς ἐπιστροφῆς καὶ σύντομῃ ἀνάπαυσι.

• **Τις** πρώτες πρωινὲς ὥρες τῆς Παρασκευῆς, 17/30.4.2010, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸν ἀερολιμένα τοῦ Τὲλ Ἀβίβ, ἀπὸ ὅπου μὲ πτήσι τῶν ἰσραηλινῶν ἀερογραμμῶν ἐπιστρέψαμε στὴν Πατρίδα μας κατάφορτοι ἀπὸ ἀνέκφραστες θεῖες εὐλογίες.

Δόξα καὶ εὐχαριστία ἀνήκει στὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔσωσε ἐκ τοῦ θανάτου καὶ μᾶς χαρίζει στὴν ζωὴ αὐτῇ τὸν πλοῦτο τῶν θείων δωρεῶν καὶ χαρίτων Του! Εὐλογητὸς ὁ Θεός!...

†ὁ Γ.Κλ.